

ključno v svoje nečedne politične in strankarsko-sebične namene.

In ta gospóda nam govori nekaj o „ljubezni“ do slovenskega ljudstva... Ej ja, ljubezen čutijo slovenski prvaki do ljudstva, — dokler ima to ljudstvo še kakšni groš v žepu! Drugače pa jim je ljudstvo le — molzna krava!...

V Ljubljani so si ustanovili slovenski klerikalci svoj čas „Zadružno zvezo“, ki je imela sicer po njih besedah zgolj gospodarski, po njih dejanjih pa zgolj politični namen. Duša tej „Zadružni zvezi“ je bil in je še danes seveda duhovnik, — eden tistih duhovnikov, ki jim je politika več nego Kristov evangelij. Dr. Janez Ev. Krek je vodja te črne organizacije, — tisti dr. Krek, ki je označil svojo „krščansko ljubezen“ z besedami, da ima „naša zemlja“ še dovolj prostora za grobove naprednih nasprotnikov in da se mora vsak klerikalec zvečer vsakega dne vprašati, je-li je dotični dan „liberalce“ dovolj sovražil... V tej „Gospodarski zvezi“ pridobil si je tudi dr. Šusteršič, vrhovni komandant slovenskih klerikalcev, svojo ozlin-drano „slavo.“ Ta „Gospodarska zveza“ je pogoltnila tisočake, ki jih je slovensko ljudstvo potom svojih zastopnikov določilo za vseničiče. In isto pot so šli nešteti tisočaki davkoplačevalcev po vsej Avstriji, ki so morali račune slovenskih klerikalcev plačevati. Kajti naša kratkovidna vlada je metala radovoljno davčne denarje v žrelo slovensko-klerikalnih bankero-térjev...

V tej klerikalno-prvaški „Gospodarski zvezi“ se je zgodil zdaj zopet zanimivi slučaj, ki vzne-mirja mnogo src na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, ki pa je tudi pravi dokaz gospodarske lahkomišelnosti prvakov. Štvar je ednostavno povedano sledeča: V „Gospodarski zvezi“ so imeli nastavljenega kot knjigovodjo nekega 26 letnega (!) klerikalca z imenom Ivan Polanjkó. Ta mladi človek je imel seveda vse pravice in je bil vkljub svoji mladosti in vkljub znani svoji lahkomišelnosti brez vsacega pravega in rednega nadzorstva. Pred par dnevi kasiral je ta klerikalni mladenič pri neki ljubljanski banki s ponarejenimi listi-nami svoto 40 tisoč kron. In s temi 40.000 K je bogve kam pobegnil. Morda je šel na Balkan, kajti tam bi lahko v Srbiji ali Čr-nigori finančni minister postal. Morda je pobegnil

v drugi smeri. Skoraj gotovo pa je, da so slovenski člani „Gospodarske zveze“ za teh 40 tisoč kron oropani in ogoljufani.

Čez to dejstvo ne pomaga nobeno smešno zavijanje in namigavanje klerikalnih listov. Resnico ne prepodi niti „blagoslovljena voda“... Za nas pa je ta sleparija zopet svarilo in vsakdo, ki nima rezanice namesto možgan, bode devetkrat vprašal, predno naloži le krajcarček v klerikalno-slo-venska podjetja.

Najnovejši polom slovensko - klerikalnega gospodarstva bode marsikomu zaspane oči odprl.

3 zlata

pravila za kupovanje

1. Zahtevaj vedno najboljše, po sebnó tedaj, ako je ceneje kot slabše stvari.
2. Pazi pa vedno, da v resnici to dobiš, kar zahtevaš.
3. Kadar kupuješ MAGGI-JEVE kocke za govejo juho, pre-pričaj se, ako nosi vsaka kocka ime MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem; kajti MAGGI-JEVE kocke po 5 vin. so najboljše.

Novice.

Nové velikanske kanone izdelujejo zdaj v Kruppovih tvornicah. Ti za parnike in pomorske utrdbe določeni kanoni imajo 40 64 cm kalibra in so okroglo 50 krat tako dolgi, pri čemur se seveda le t. zv. „dušo“ kanona računa; kanon je torej najmanj 20 metrov dolg. V bližini zamore kroglja iz takega kanona jekleni pancer v 145 3 cm debelosti prebiti Strelivo za en strel tehta od 250 do 340 kil. Kroglja

Od vojne.

V času premirja so Bulgari seveda še hušje priprave za novo vojno delali. Zlasti pred Tšataldšo so pripeljali še celo vrsto težkih kanonov, da razrušijo z njimi tamošnje lahke turške utrdbe in pripravijo splošni napad. Naša slika kaže težko vožnjo take velike havvice pred Tšataldšo.



Schwere bulgarische Geschütze vor Tschataldcha.

„Štajerca.“
Zahtevajte povsod

Naše otroke

v zdrave, srečne ljudi
vzgojiti

je naša najlepša življenska naloga; ali otroci so mnogokrat slabotni, revni na krvi in si pridobijo vsled nepazljivosti, prepiha, prehlajenja razne bolečine in trpljenja. Naj se ne zanemarija otroke, ako so nahodni, hripavi, zaslinjeni, ako težijo o bolečini v vratu, bolenju v strani, bolečinah v prsih; skuša naj se raje tudi naj-manjše bolesi odpraviti, predno postane iz njih kaj hudega.

Opozarjali bi tukaj na izkušeno, dobro domače sredstvo, kakor je to že mnogo let znani Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid.“ Tudi neverni Tomaž napravi poizkus, ako čuje tako prepričevalne besede, kakor jih čitamo v nekem pismu baronice Geramb v kopelji Buziás pri Temesvárju. To se glasi: „Že dolgo sem hotela pisati in v časopisih naj bi bilo objavljeno, kako izvrstno vpliva Fellerjev Elsafluid. Imela sem toliko trpljenja, giht in slabost oči, utrujenost in glavobol, slabost in bolečine v hrbtu, in odkar rabim Fellerjev Elsafluid, sem popolnoma zdrava.“ Mislimo, da bi bili tudi naši čitatelji po enem poizkusu hvaležni. Ceno je sredstvo končno

sama je 920 kil težka, cev 113.000 kil. To je doslej najtežji in največji kanon.

Dolgoletni zakon. V mestu Cagliari na Sardinskem otoku umrla je te dni neka Giuseppa Sedda; pokojnica bila je 101 let stara. Zaprtila je moža in ta vdovec je še dve leti starejši ter šteje 103 let. Ta zakonski parček je pač eden najstarejših na celem svetu.

Težki dečko. V 5 razred ljudske šole v Gleichenbergu hodi tudi neki dečko, ki je bil 14. marca 1900 rojen, je torej komaj 13 let star. Vkljub temu tehta ta „deček“ 80 kil. . .

Iz Spodnje-Štajerskega.

Občina okolica Celje in — dr.
Benkovič.

Naši čitatelji se bodejo še spomnili strastnega boja za občino okolica Celje, pri katerem je napel zlasti značajni klerikalni vodja dr. Benkovič vse moči, da bi prave davkoplačevalce izrinil in jih nadomestil s črnimi mameluki. Hotel je potlačiti občino pod klerikalni jarem; pa se mu ni posrečilo.

Dr. Benkovič sam si je na prav čudni način pri — dobil volilno pravico. Naznanil je namreč na svoje ime grajzlerijo s sadjem, plačal zanjo par vinarjev davka in postal tako „volilec.“ V resnici svoje grajzlerije ni nikdar izvrševal in si je torej s tem postopanjem volilno pravico, z njo pa tudi mandat v občinskem zastopu prisleparil... No, dolgo ni trajalo to veselje! Advokatska zbornica je možicu takoj povedala, da se njegovo počenjanje ne strinja s častjo odvetniškega stanu. In tako je moral dr. Benkovič že oktobra lanskega leta svojo grajzlerijo odpovedati. Toliko dostojnosti pa seveda ni imel, da bi si obenem odrekel svojega na ta sleparski način pridobljenega mandata v občinskem zastopu. In tako so moralitega vsiljivega paglavca moralno iz zastopa vreči...

Zgodilo se je to na občinski seji dne 9. februarja. V imenu Nemcev in naprednjakov je namreč na tej seji dr. Ambroschitsch vstal in rekel, da dr. Benkovič nima več pravice, sedeti v občinskem zastopu, ker ni niti član občine; zahteval je, da se Benkovič odstrani, kar ta vsiljivi možic seveda ni storil. Tudi slovenski vodja dr. Božič je izjavil, da Benkovič nima več pravice, biti v občinskem zastopu. Istotako so govorili gg. Petschuch, Teppey in Grah. Ker Benkovič ni hotel nikdo pasjega biča pokazati, je ostal; zato so pa nemški in potem tudi večidel slovenski zastopniki dvorano zapustili. In tako se ta sicer jako važna seja ni mogla vršiti. K prihodnji seji pa dr. Benkovič sploh ne bode več povabljen.

Občinski zastop celjske okolice se je torej tega političnega škodljivca enkrat za vselej iznebil. Upati je, da bode zastop zdaj v pridnem delu popravljen, kar je prejšnji prvaški zastop v gospodarskem oziru zagrešil!

Dr. Korošćeva „morála.“ O voditelju slovenskih klerikalcev, kaplanu dr. Tone Korošć, ki je za politične duhovnike nekaj vzor čistosti in polbog, — piše v „Slogi“ neki mariborski duhovnik (!) tako-le: — „Iz knezoškofijske pisarne v Mariboru. Akt „dr. Korošć“ se v zadnjem času nenavadno naglo debeli. Množe že se zlasti „dodatki“ o njegovi „moráli“, ki ima svoje posledice pred sodiščem.“ — Ponižno vprašamo „Stražo“ in druge tako proketo „resnico-

tudi; saj košta poizkusni tucat samo 5 kron franko.

Ena mnogih, važnih nalog matere je, na to paziti, da je odvajanje pri otrocih redno. Naj-hujše posledice nastopijo lahko pri zamašenju. Ali le ne drastičnih sredstev! Kot milo, odvajalno in obenem prebavo urejevalno sredstvo, ki vedno vpliva, smo preiskusili Fellerjeve Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen.“ 6 škatljic franko 4 krone. Oba preparata se dobi pristna pri E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

— — — g.

ljubne" klerikalne liste: kaj je na tej stvari? Ali je polbog Korošec zopet na obljudbo čistosti pozabil? Ali pa ima morda še kaj hujšega na vesti? V interesu svete cerkve in v interesu poštenih katoliških duhovnikov bi bilo, da se v teh zadevih vso resnico izve. Tukaj bi ne smeli biti klerikalni moralisti nakrat rahlo-čutni; saj vtikajo drugače vendar svoje nosove celo v ponočne posode svojih političnih nasprotnikov. Pa tudi dr. Korošec bi se moral zopet enkrat spomniti, da je poleg poslanca in političnega agenta tudi duhovnik. . . . Čakamo torej na odgovor; pa prepričani smo, da tega odgovora sploh ne dobimo. . .

V Trbovljah vlada glasom poročil tifus. Več kot 100 rudarjev je baje že obolelo, tako da je domača bolnišnica že premajhna in je občina baje že prosila društvo „Rdeči križ“ za vojne bolniške barake. Vzrok te grozne bolezni je baje nečistost v rudarskih hišah in slaba hrana. Upati je, da ukrene oblast vse potrebno, da se razširjenje te bolezni omeji. — Dne 11. t. m. se poroča: Doslej je 87 oseb na tifusu obbolelo; 4 oseb je že umrlo. Rudniška bolnišnica kakor tudi občinski „špital“ sta prenapolnjeni. Graški „Rdeči križ“ je odposlal 2 baraki; tretjo so morali še iz Ljubljane dobiti. Zapri so grozno zanamerni rudniški vodovod in rudniško pekarijo; treba je namreč vse desinficirati, da se bolezen ne razširi še hujše. (To je le mimogrede! Ko pišemo te vrstice, se je stvar že bržkone spremenila! Op. uredn.) — Opozorjamo rudarje, da naj se brezpogojno, natančno in popolnoma zdravniškim določbam pokorijo. To mora biti! Drugače se bode bolezen še grozoviteje razširila. — Čujemo, da bode država večidel vse nastale troške plačala. Občinski zastop, ki ni noben izraz davkoplačevalcev, pa naj bi si iz teh žalostnih dogodkov kaj priučil. Občina v takih krajih ne sme spati. In edino za par „gospodov“ občina tudi ni! Trbovlje so rudarske in za življenje rudarjev mora občina tudi v prvi vrsti skrbeti!

Vprašanje na trboveljske narodnjake. Ko se je po vsej avstrijski domovini nabiralo za avstrijsko društvo „Rdeči križ“ in za naše obmejne vojake — takrat so se slovenski narodnjaki temu posmehovali. Niti vinarja niso imeli za to društvo. Pač pa so z veliko strastjo nabirali za srbski in bulgarski „Rdeči križ“. . . . Zdaj pa, ko je prišel po Trbovljah divjati tifus, so se možakarji nakrat spomnili na avstrijsko društvo in so prosili, da se jim naj posodi bolniške barake. Zdaj je avstrijsko društvo dobro, — preje pa so pošiljali denar našim najhujšim sovražnikom! Ali ni to več kot čudno?

V Slov. Bistrici je odstopil župan g. Albert Stiger. Škoda delavnega in v vsakem oziru vzornega moža!

Težki sum. V Sv. Martinu pri Celju so zapri nekega moža; dolžijo ga roparskega umora. Zapri so v Mariboru Janeza Ozebek, ki je svojemu gospodarju denar kradel.

Vlomil je nekdo v odvetniško pisarno dr. Jul. Feldbacher v Mariboru in pokradel kolekov

za več kot 10 K. V Celju vlomil je nekdo v gostilno gospe Wesiak in ukradel več kot 800 K denarja. Bržkone je bil tat prepoden, ker je zlatnine za 400 K pri miru pustil.

Drevo ubilo je pri podiranju v gozdu pri Murecku 83 letnega vžitkarja Miho Mantl.

Dinamitne patrone je neznanec v Trbovljah ukradel. Vlomil je namreč v kišto, v kateri sta imela rudarja Brko in Jelenc patrone shranjene in ukradel 40 patronov. Prebivalstvo je hudo razburjeno, ker se boji, da bi se s temi patronami izvršil kak zločin.

Požar je nastal v podstrešju hleva mestne kladnice v Mariboru. Gasilci so morali več kot 5 ur delati, da so ogenj pogasili. Škode je čez 5000 kron.

Hitro začel je lumparije delati 14 letni Franc Vodopivec v Celju. Dečka je prerano žganje pitje popolnoma pokvarilo. V zadnjem času je tudi šolska dekleta napadal in so ga vsled tega orožniki vjeli ter zaprli.

Smrtonosna neprevidnost. V Malevini pri Ormožu ogledaval je fant Aloiz Hojnik nabasan revolver. Bil je pri temu tako nepreviden, da se je revolver sprožil. Krogla je zadela 70letnega Vincenca Korpar v trebuh; ranila ga je tako težko, da je je kmalu nato v bolnišnici umrl.

Tepen in precej hudo ranjen je bil v Mariboru delavec Savernik. Skregal in stepel se je z domobranci.

Iz ječe pobeigniti je hotel zaradi požiga v preiskavi stoječi posestnik Sloser iz celjske okolice. Pa so ga pravočasno zapazili.

Krvava „ofceta“. Pri nekem ženitovanju v Pasjivasi pri Brežicah so se stegli fantje; posebno odlikovali so se fantje Novak, Petan in Pečnik. Razbili so vse stole in kozarce, tako da ima krčmar mnogo škode. Tudi fantje so bili seveda vsi krvavi.

Nepošteni najditelj. Krčmar Planinšek v Lenovcu pri Celju izgubil je denarnico z okroglo 70 K denarja. Najdel jo je hlapec Franc Bevc, ki je prišel z najdenim denarjem takoj pijančevati. Ko so ga orožniki drugi dan zaprli, imel je le še 4 K denarja.

Iz Koroškega.

Čast našim Korošcem! Vkljub temu, da so slovenski prvak v teh tudi za našo avstrijsko domovino tako nevarnih časih edino za srbske in bulgarske namene agitirali, — spravili so vrli Korošci za naše vojake lepo svoto skupaj. Na Koroškem se je namreč za avstrijske vojake ob meji 50.767 K nabralo. To je jako lepa svota in dokazuje, da koroško ljudstvo nikdar ne trobi v protiavrstirski rog! Korošci so Avstrijci, — zunanji hujšaki tega ne bodejo prikrili. Bog živi zveste Korošce!

Črna. (Gospod, otminas, naš čolnč se potaplja.) Piše se nam: Kakor so nekaj Kristusovi učenci na viharjem morju klicali svojega spečega Gospoda, kličejo tudi sedaj naši črnhelni iz njih vidno se pogrezujočega čolnčika na pomoč svoje politične preroke. Ali zamahn! Njih trdno speči gospod Grafenauer ne sliši obupanega klica. Ali pa si misli: Kaj meni mar, če poginete; dobil sem že, kar sem od vas potreboval; postal sem zopet vaš državni poslanec, dobivam mastno plačo, da sem lahko zamenjal obguljeni jopiči, ki me je ob času volitev delal priprostejšega revnega kajžlerja, s finim mestnim „übercigerjem“ in dovolj mi je; kaj mi je za vašo korito, če se pogrezne, saj itak obstoji le iz kopice ovčjih pastirjev in par zrelih devic. . . . Ali vodja teh potapljenčev še ne obupa ampak obrnil se je na drugo stran, podvojil svoj obupni klic in s trepetajočim glasom prosi pomoči rešitelja štajerskih črnhelnov, državnega poslanca dr. Verstovskega iz Maribora. In glej, vkljub temu, da ima ta gospodine doma dovolj dela, če bi hotel rešiti svoje revne vollice bede in pomanjkanja, obljubil je priti dne 16. t. m. z vsemi svojimi rešilnimi stroji, da potegne pogrezujoče korito zopet iz močnih valov, koje povzroča barka z belo zastavo, in da še reši, kar se ni posrečilo ne koroškim ne kranjskim prerokom. Poleg tega pa bo menda moral še igrati dvojno vlogo: prvič kot stavbeni mojster, kajti vodja Vinko Rasgoršek ima premajhno društveno streho, kakor se je izjavil v predzadnjem „Šmiru“; za to potrebuje načrt,

da bo potem mogel isto toliko povečati, da lažljev zraven svojih še zvestih kimovcov shrani varnost vse svoje blamaže, katere si je začasa tukajšnjim bivanju priboril; in teh je menda precej velika. Drugič pa bo moral ta kunštni gospod iz Zboribora nastopiti kot vojni diplomat, kajti boja željni poveljnik črnskih „Črnogorcev“ merava lanski brezuspешni boj tudi letos nadaljevati. Da bi pa ne bil zopet tako hudo poražen, boče prositi štajerske diplomate izdatne pomoči potem pa seveda „hura!“ Uničili bodejo vse, kar je še naprednega in ljudstvu koristnega. . . . s tem pa bojo ti črnheli pokazali, da Grafenauerjeve sladke besede celo pri njih ne vlečejo in da verjamejo več poslanca iz tuje dežele kakor pa svojemu; ali mi smo pač mnenja, sta oba glih; za enim bi poškopril, za drugim pa pokadil, pa bi za obema glih smrdele. . . .

Sele. Piše se nam: Pred par leti je nekmes v „Miru“ izjavil, da sem podpisani „potepni“; Moja svojočasna prošnja, da se pisatelj te prošnje oglasi, da bi mu dal priloznost omenjeni izjaviti tudi pred sodnijo dokazati, je bila brezuspešna. Ker je pa minulo od tistega časa do zdaj par let, se nikdo ne bode čudil, da sem avveč ziral. V 6. številki lista „Mir“ mi neki slovenski značaj sledeče ljubeznivosti očita: Učim Ottowitz je renegat, od „Südmarke“ plačan tator, barabon, da je okrajni šolski svet nalagal da je on v prvi vrsti šolskega štrajka kriv, če je on zaslužil ječo, on je potuhnjena značaj je plačan hlapec itd. Čudim se, da članek ni nobenega podpisa. Zategadelj sem zopet prisiljen — saj družega pota nimam! — dopisnika tega, poročila prositi, naj mi pove svoje ime in Upam da bode moja prošnja uspešna. Bržkone se je ta ljubeznjivi članek rodil v občinski sarni ali v farovžu; saj tako v celi Selski občini ni nobeden drugi zmožen, kaj takega objaviti. Če je dopisnik „Mira“ tak značajni pošaljnjak, me čudi, zakaj se ne podpiše; značaj človek mora za vse psovke tudi takemu človeku odgovoren biti, kateri je po njegovem mnenju zaslužil. Upam zategadelj, da bo ena sledečih števil „Mira“ moji prošnji ustregla. Kaj sem jaz v „Stajercu“ objavil, nosi moj podpis, pis, za druge članke, katere nisem jaz pisal, tudi nisem odgovoren. „Stajercer“ ureadnik še nikoli ni pobeignil onstod vsakemu na razpolago. S psovkanjem se ne doseže ničesar; če Selski „poštenjak“ zoper mene bliskajo, morajo dočakati, da bode enako ravno tak odgovorjal; in danes izjavim, da bodem le tako dolgo čakal, dokler ne izvem ime tistega dopisuna, ki bi me je na tak „fakinski način“ krivično napadel v takemu „plavalniku“, kakor „Mir.“ Če se pa noče oglasiti, tudi ne bode se čudil; saj tako že leta sem vsem, v kateri okolici moram živeti. Prišel bode pa čas, na objavlil bodem čez Selske poštenjake sliko, bode se čudila čez njo širna javnost. — Ni Ottowitz, šolski voditelj.

Velike tatvine. V Borovljah so tatovi v tri briki orožja Ogrs mnogo pušk in revolverjev pokradli. Fabrika ima za 4000 kron škode. Zaprli so nekega Janeza Andrašek v Gradeni nadalje nekega Franca Klug v Bruck in v ljubico Amalijo Heid, ki se jih te velike tatvine dolži. . . .

Zastrupila se je s plinom zasebnica Pavla pl. Lenk v Beljaku. Vzrok samomora ni znano.

Iz tira skočil je v Beljaku tovarni vlač Dva vozova sta padla. Druge nesreče pa ni bilo.

Bik umoril je posestnika Johana Matschn v Seebichlu. Stisnil je nesrečnega v hlevu v steno, ga nasadil z rogmi in umoril.

Pazite na deco! V Ebersdorfu je prišla 2½ letna hčerka krčmarja Primoschitza preblici peči; obleka se ji je vnela in ko so ljudje prišli, bila je mala že mrtva.

Zastrupil se je v Rinkenbergu kočar Jožes Kotnik. Vzrok samomora je globoka žalost, ki mu je pred par dnevi njegova žena umrla.

Vsled pijančevanja je hipoma umrl v Trnbergu delavec Jožef Valant.

Nesreče. V Št. Vidu n. Gl. prišel je kmetiški fant Jožef Wobak z desno roko tako nesrečno v stroj za rezanje krme, da mu je roka popolnoma razmesarilo in so mu jo morali s bolnišnično odrezati. — Sedem metrov globoko,

Cesarjev zdravnik zbolel.

Znani telesni zdravnik našega cesarja, generalni zdravnik dr. J. Kerzl, katerega sliko danes prinašamo,



Gen. Stabsarzt Dr. J. Kerzl

je precej težko zbolel. Cesar spoštuje tega zmožnega zdravnika prav posebno. Dr. Kerzlu se je že na bolje obrnilo.

Vsakdo odlikuje moje

prima Solinške britve



iz najboljšega angleškega
srebrnega jekla kovane, za
roko brušene, ojstre za
lase, gotove za takojšno
rabo. Vsaka britev se odda

Št.	8701	črno pol. držaj	$\frac{1}{4}$	votlo brušena	$\frac{4}{8}$	Siroke . . . K	1-20
"	8702	" " "	$\frac{1}{2}$	" "	$\frac{1}{8}$	" " " "	2-30
"	8703	" " "	$\frac{3}{4}$	" "	$\frac{1}{8}$	" " " "	2-60
"	8711	" " "	$\frac{1}{2}$	" "	$\frac{1}{8}$	" " " "	3-50

Najboljša britva „Graziola“ zlasti gospodim brivcem posebej priporočati! Registrirana znamka i S. vbi le pri moji firmi.
Št. 22. črno poliran držaj, klina $\frac{1}{4}$, široka, $\frac{1}{2}$, votlo brušena K 2-
Št. 26. lsta $\frac{1}{4}$, široka, $\frac{1}{2}$, votlo brušena K 2-90. Brez rizike! Izmenjava dovoljena ali denar nazaj. Pošlje po povzetju c. in kr.
dvorni liferant

HANNS KONRAD

razposiljalnica, BRUX št. 901 (Češko). Glavni cenik s 4000 podobnimi zastoni in noštnice prosto.